

Темно

ПРОЩАВАЙ, ШКОЛО!

Лічені дні залишаються до закінчення шкільного навчального року. Теплі сонячні дні, веселий спів птахів, приємний ароматний вітерець свіжості та пробудження пророкують випускникам початок нового етапу життя. Зовсім скоро пролунають останні дзвоники і одинадцятикласники залишать стіни своїх альма матер.

Чимало часу збігло з тих пір, коли вони маленькими, невпевненими кроками переступили поріг школи. Саме тут вони навчились читати, писати, мислити, аналізувати. Саме в школі учні зростали та дорослішали, ставали освіченими та грамотними. Пройде багато часу, а ці роки будуть згадуватися як одні з найкращих в житті, адже це час безтурботного дитинства. Варто

пам'ятати, хто був тоді поруч, хто підставляв плече, витирав сльози, підтримував у складних ситуаціях, шукав вихід зі складних обставин.. Доросле життя, навчання у вишах часто розставляє інші пріоритети. Випускники через кілька років приходять до вчителів і дякують за турботу, за нелегку працю, за школу життя.

Завдяки високотехнологічному розвитку суспіль-

ства, всесвітній мережі, діджиталізації для випускників відкриваються нові обрії, нові можливості. Сьогодні вони мають змогу навчатися не лише в кращих вузах України, але й за кордоном. Отож, побажаємо нашим випускникам успішного закінчення школи, легкого вступу у виші, розвитку, самореалізації, творчих успіхів і натхнення.

Шкільна дружба

Всі діти України ходять в школу задля того, щоб вчитися. Але не тільки ми ходимо навчатися, але і спілкуємося з товаришами. У школі у кожного із нас багато друзів. Ми не вчимося на відмінно, але наша дружба не залежить від оцінок.

Шкільна дружба - це, коли товариш по парті допомагає написати тобі складну контрольну роботу, а ти не просто дякуєш, а допомагаєш також. Це, коли у твого друга є вороги, а ти відстоюєш його інтереси. Ось це є справжня дружба. Можливо, в майбутньому наші шляхи розійдуться, але я надіюсь, що ми один одного не забудемо.

Шкільні друзі залишаються у нашій пам'яті назавжди. Вони були першими помічниками у стосунках з однокласниками, вчителями. Це

дуже важливо, коли ти відчував дружню підтримку під час навчання, в багатьох ситуаціях ти відчував їхню увагу, тепло, щирість. Часто це дуже допомагало не впасти у відчай, у складній ситуації допомагало бу-

ти сильним. Ми зростали разом, ставали дорослими, але цінували цю дружбу. Наші нахили та інтереси вже відрізнялись, проте ми старалися знайти компроміси. Шкільна дружба особлива, це смак дитинства, юності,

хороших спогадів та вражень. Ми будемо пам'ятати своїх друзів, вчителів, однокласників.

Шкільна дружба назавжди залишиться у нашому житті, цінуймо її.

Богдан Приймак
(11– Б клас)

Шкільна дружба

Шкільна дружба... ми приходимо до школи, звично вітаємося: «привіт», ділимося новинами, інколи проблемами, даємо один одному поради. Так проходили наші шкільні будні. Тут ми знайшли собі друзів, звикали до вчителів. Так помалу стали дружним класом, навчилися розуміти один одного, навіть мати спільні погляди на людські цінності, на життя взагалі. Ми не завжди вміли пробачити, стерпіти, допомогти. Але ми зростили разом, разом здобували знання та вчилися бути кращими. Саме тут я знайшла собі найкращих подруг,

які завжди підтримають, допоможуть у скрутну хвилину. Були у нас і суперечки, але так ми вчилися відстоювати свою думку. Ніхто не соромився просити допомоги у вирішенні завдань з різних предметів. Ми навчилися цінувати до-

помогу друзів, старалися підтримувати одна одну, писали разом шпаргалки, підказували.

Шкільні будні для нас залишаться найкращими спогадами про школу. Ми випускники, попереду нові обрії. Сьогодні хочемо подякувати нашим вчителям, а особливо класному керівнику - Інні Віталіївні Бегаль. Саме вона пройшла цей шкільний шлях разом з нами. Щиро дякуємо за терпіння, старання, бажання допомогти, за розуміння!

Ірина Парфенюк
(11-Б клас)

Чи готує школа до майбутнього?

Швидко минули роки навчання. Багато вирішено задач, немало написано контрольних. Але у пам'яті залишаться назавжди лише спогади про рідну школу. Хочеться зробити все, щоб навчання для майбутніх поколінь було кращим. Поки лишається лише помріяти про школу майбутнього. Учні будуть з великим бажанням здобувати знання, а вчителі з максимальним задоволенням їх навча-

ти. Діти матимуть право вибрати предмети, які їм потрібні у майбутньому. За хороші результати учні отримуватимуть стипендію, а це буде додатковим стимулом для саморозвитку. Шкільні приміщення будуть мати оригінальне оформлення, необхідне обладнання, лабораторії, сучасні спортивні зали, а також спеціальні місця для відпочинку. Це все створить неповторну атмосферу, яка буде сприяти по-

зитивному мікроклімату у шкільних колективах. Хотілося б туристичних мандрівок, цікавих екскурсій, квестів та шкільних клубів за інтересами. Але все це має бути лише за умови успішного навчання, адже в школі це пріоритетний напрям. Вірю, що все може стати реальністю, адже від нас залежить, якою буде школа в майбутньому.

**Ірина Пась
(11-Б клас)**

Незабаром я закінчую школу. Моє життя кардинально зміниться, адже я вступатиму до вузу і попереду доросле життя. Шкільні роки закінчуються. Школа дала мені багато позитивних вражень, спілкувань з людьми, проте час рухатись вперед, брати нові висоти та досягти їх. Дорога життя додає тобі багато нового, незвичного, дає більші можливості до само-

реалізації.

На мою думку, школа частково готує тебе до майбутнього. Вона допомагає розкрити якісь свої таланти, навчає спілкуванню з людьми, закликає до саморозвитку. Але все ж більшість дорослого життя ти будеш вчитися всього сам, іти своїм шляхом.

Школа вчить бути людиною, розвивати кращі людські якості, вчить спіл-

куванню із однолітками та вчителями. В моїй пам'яті школа - це не тільки вимоги, оцінки, але й однокласники, вчителі, шкільні перемоги та невдачі.

Школа - це лише частинка майбутнього, але вона вже залишилась у минулому. Це перша сходинка до самостійного життя, яка залишиться лише в пам'яті....

**Назар Курчик
(11-А клас)**

Чи готує школа до майбутнього?

На мою думку, школа - це підготовка в доросле життя. В школі ми навчилися формулювати свої думки, висловлювати їх. В школі ми дізналися багато чого нового і цікавого.

Тут можна згадати і шкільні пригоди, спілкування з друзями, якими ми були і стали. Хоча в нашій школі ще немає вибору предметів для навчання, як це є у інших школах, однак вчителі завжди розуміють і підтримують.

Школа - це наш другий дім, адже скільки часу ми в ній провчилися, навчаючись, пізнавали навколишній світ.

Школа дуже впливає на наше майбутнє, на майбутню професію. Школа - це і шкільні друзі, веселі перерви, спортивні змагання. Саме тут ми навчилися читати і писати, а потім вирішувати складні задачі. Ми спробували себе в ролі артистів, спортсменів, однокласників, просто друзів. Саме тут роз-

вивали своє вміння висловлювати свої думки, мріяти вчилися спілкування.

Тут навчилися бути толерантними, вирішувати конфліктні ситуації. В школі ми вчилися вчитися: працювати з великими об'єктами інформації, вибирати головне, порівнювати та аналізувати. Це і є підготовкою до майбутнього. Вчителі вчили нас бути людьми. Ми пам'ятаємо про це і щиро дякуємо, що наближали

наше майбутнє.

Самостійне життя внесе корективи у долю кожного з нас, але все починалось зі школи. Школа - це перший крок до майбутнього, яке вже близько.

Максим Федчик

Катерина Леонець

(11– Б клас)

Побажання майбутнім випускникам

Усі навчаються в школі 11 років свого життя, це доволі великий термін. Всі хочуть, щоб ви навчалися добре, старалися. Батьки хвилюються за вас, за ваше майбутнє, а вчителі хочуть поставити вам найкращу оцінку. Звичайно, багато хто каже, що не всі навчальні предмети потрібні, а я також погоджуюсь з цими словами, але всі повинні бути людьми і цінувати роботу педагогів.

У школі навчатися не-

просто. Всі предмети мають певну програму, яку треба засвоїти. Вчителі вимагають від нас максимально знати весь матеріал, але не завжди нам це вдавалося. Проте завжди можна знайти такі рішення, які допомогли б вирішити ці проблеми. Так ми вчилися шукати компроміси, вчилися спілкуватися з друзями, однокласниками.

Але шкільне життя вже закінчилося. Хочу подякувати вчителям за їхню

нелегку працю та знання, які ми отримали тут.

Ви вчили нас залишалися людьми в будь-яких обставинах, вчили терпінню, відповідальності, самостійності. Найбільше зусиль для нашого виховання доклала наша Людмила Степанівна.

Нехай вам повернеться сторицею те добро, яке ви дарували нам. Щира вдячність за вашу працю, любов і терпіння!

Богдан Найдич
(11-А клас)

Все життя вчителі, батьки та інші дорослі говорять про те, як важлива школа та навчання в ній, забуваючи навіть запитати про те, хто ми. А саме про наше відчуття світу і нашої ролі в ньому.

Мені залишилося вчитися у школі трошки більше місяця, та я все не можу знайти своє місце. Тому мені хочеться сказати, що не потрібно хвилюватися за успіхи в

школі, головне - знайти заняття, яке приносить задоволення саме вам. Шкільні роки - це просто етап у житті людини, який дає нам знання та досвід. Потрібно бути хорошою і відкритою людиною. Складно знайти свій шлях. Знаходьте друзів, відпочивайте, та не забувайте про фізичне та моральне здоров'я тому, що це складові щасли-

вого майбутнього життя. Якщо стикаєтесь з проблемами у школі, не бійтеся говорити про це з дорослими і просити допомоги.

Робіть все, що в ваших силах, не сумуйте, якщо щось не виходить. Бажаю всім успіхів!

Наталія Тимошик
(11-Б клас)

Школа майбутнього

Цікаво, а якою ж буде школа майбутнього? Я уявляю її світлою і просторою. Величезні вікна, в які проникають яскраві сонячні промені. У коридорах стоять дивани. Тут можна відпочити, погортати підручник перед уроком. Скрізь гарні, доглянуті квіти, акваріуми, де плавають великі риби. Ні смітинки. Ні в кого не піднімається рука порушити цю красу. А кабінети, де мають навчатися учні, будуть великі, просторі, затишні. Сучасні, легкі і комфортні меблі, розсувні дошки. А ще мені здається в школі майбутнього має бути багато комп'ютерних класів. Перевірити свої знання тут після пояснення не складе ніяких труднощів. Все так просто, і в той же час так за-

хоплює. Після закінчення занять діти не квапляться додому. Чому? А тому, що в школі працює безліч всіляких гуртків, і спортивних, і музичних, і комп'ютерних. Кожен учень може вибрати собі цікаве заняття, яке йому сподобалось. Усі гуртки зовсім безкоштовні. У вчителів величезне бажання працювати у такій

школі, адже там у них буде гідна зарплата, бо вони виховують майбутніх громадян країни. Ось такою я собі уявляю школу майбутнього. Чи буде вона такою, я не знаю, адже це залежить від нас. До майбутнього варто готуватися вже в школі. Для цього необхідно засвоювати не легкий матеріал, старанно виконувати домашні завдання. Адже у самостійному житті знадобиться вміння аналізувати, міркувати, творчо вирішувати різні життєві ситуації. Від нас залежить, яким буде у майбутньому наша держава. Не забуваймо, що майбутнє почалось вже із шкільного порога.

Інна Омелянчук
(11-Б клас)

Прощавай, школо!

Школа - це наше дитинство, зустрічі з друзями, скарбничка знань. Це наші злети і падіння.

Шкільні будні - це веселі, і не дуже шкільні уроки, нові знання і відкриття, вчителі, які намагаються навчити нас. Частина учнів любить школу, а хтось прагне швидше покинути її, але всі проходять через шкільні парти й класи.

Сьогодні ми випускники тому, оцінюємо свої вчинки як дорослі.

Так, десь можна було вчинити по-іншому, десь щось сказати чи довчити, але це був прекрасний час. Я хотів би подякувати вчителям, які терпіли нас, а особливо класному керівнику - Войчик Людмилі Степанівні. Вона має багато терпіння, любові до нас,

доброти.

Минули шкільні роки. У нашій пам'яті залишаться найкращі спогади про цей щасливий час, про прекрасні моменти нашого шкільного життя. Але час невблаганний, все вже позаду. Перед нами нові обрії, нові вершини, нові здобутки.

Прощавай, школо!

**Віктор Лунгов
(11-А клас)**

В школу ми прийшли навчатися, якщо не хочеш вчитися, то не потрібно туди ходити. По-перше, якщо ти прийшов в школу, то дотримуйся певних вимог, обов'язків учня.

Вчителі готують цікаву інформацію і стараються донести матеріали учням, пояснити кожну тему детально. Для учнів повинні існувати неписані закони або правила, які допоможуть усвідомити, що без освіти успіху не досягнеш, тому ми маємо вчитися і розвивати-

ся. В мене є знайомі учні, які дуже добре вчать. Вони кожен день читають додаткову літературу. З ними приємно спілкуватися, це розумні, освічені молоді люди.

Мені здається, що в сучасній школі варто застосувати особливі правила для тих, хто не усвідомлює, що школа - це заклад, де дають базові знання. А в сучасному світі без цього дуже непросто. Прикро, що учні не завжди це розуміють, не цінують можли-

вість розвиватися, втрачають цей дорогоцінний час в житті. Прикладом для мене є такі учні, які вміють розвивати свої таланти і знання.

Цінуймо час, проведений за шкільною партою. Це навчання і спілкування, розчарування та надії, захоханість і дружба. Для мене школа - це другий дім, найкращі моменти дитинства та юності. Отже, школа - це наш другий дім.

**Антон Мельник
(11-А клас)**